

Sygn. akt. III Kp 1167/10

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 9 listopada 2010 roku (data wpływu), sygn. akt 2 Ds. 162/10/S o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **H. A. (1)** na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **1 marca 2011 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 4 września 2010r., sygn. akt II Kp 799/10 wobec **H. A. (2)**, s. A. i S. z domu S., urodzonego dnia (...) w K.

podejrzanego o to, że:

w dniu 1 września 2010r. we W., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia T. B., ugodził go nożem w okolice nadbrzusza po stronie prawej, powodując ranę kłutą z uszkodzeniem mięszsu i naczyń krwionośnych wątroby z następowym krwotokiem do jamy brzusznej, skutkującą zgonem wymienionego pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 września 2010r., sygn. akt II Kp 799/10 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej zastosował wobec H. A. (1) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka Z. C., świadka R. S., świadka J. R., świadka I. M., świadka B. B., świadka B. K., świadka P. C., świadka B. L., wyniki oględzin miejsca zdarzenia oraz sprawozdanie i z sędowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Podkreślić należy, że świadkami w niniejszej sprawie są dobrze znane podejrzanemu osoby zamieszkujące w sąsiedztwie, w towarzystwie których podejrzanym niemal codziennie spożywał alkohol, nadto ze świadkiem R. S. podejrzanym zamieszkiwał przed osadzeniem.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania. Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. W ocenie Sądu zachodzi również obawa ucieczki lub ukrywania się podejrzanego, którą uzasadnia w szczególności fakt, że podejrzany w zasadzie nie ma stałego miejsca zamieszkania, bowiem u R. S. zamieszkiwał jedynie grzesznościowo.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, w celu prawidłowego zakończenia postępowanie przygotowawczego należy je kontynuować. Przede wszystkim nadal niezbędne jest uzyskanie kompleksowej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej, opinii z badań biologicznych i daktyloskopijnych, a także opinii sądowo-psychiatrycznej. W zależności od wyników powyższych czynności niezbędne może okazać się przeprowadzenie dalszych czynności procesowych.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. Podkreślić należy, że zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obowiązek wykazania tych okoliczności obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09).. Z uwagi na wskazywane przez podejrzanego schorzenia, konieczne jest uzyskanie opinii sądowo-lekarskiej dotyczącej stanu zdrowia podejrzanego, ponadto stan zdrowia podejrzanego winien być monitorowany przez administrację Aresztu Śledczego oraz prowadzącego postępowanie przygotowawcze.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.